

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-08)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-08)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 72. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010071.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Onsdag Aften, d. 8. Januar 1862.

Jeg er staaet op en Timestid for at min Seng kunde redes, og denne Timestid vil jeg nu bruge til at skrive til Dem som Belønning for den sure Dag, tilbragt med Hoste, Hede og Ærgrelse over al den Theaterforstyrrelse, min Sygdom har frembragt.

Altsaa, først min hjertelige Tak for den nettede lille Bog, De sendte mig i Mandags. Jeg vil sige om den, som Herren sagde ved Skabelsen: „Og see, Alt var saare godt"! Ja, Tak for al den Kjærlighed, der lyser ud af Alt, hvad De virker i denne Sag.

I Brevet i Aften var der jo mange Skjænd, og man maa jo ikke skjænde paa en Syg. Jeg svarede ikke strax paa Brevet i Mandags, da jeg antog at see Dem hos mig i Tirsdags. De kom ikke, og som jeg hører af Beskedenhed, og af Beskedenhed undlod jeg at bede Dem derom. Vi kan tilsidst slet ikke komme ud af det med hinanden af bare Beskedenhed paa begge Sider. Jeg frygter kun altfor ofte min ubetænksomme Ubeskedenhed. Har jeg ikke saa-s. 73ledes tilintetgjort en Deel af den Glæde, jeg har ved at forefinde nogle Linier af Dem ved min Hjemkomst, naar jeg har spillet? Havde jeg aldrig nævnet for Dem, at det var mig en Glæde, og altsaa paa en Maade opfordret Dem dertil, saa vilde jeg nu ikke lide af den Tanke: det kan jo dog undertiden være til Besvær, men nu synes han, at det er en Pligt, en Venskabspligt, han ikke nænner at unddrage sig for. De synes maaskee, at det er sygelige Tanker, men det er det dog virkelig ikke, naar De ret vil betænke min Frygt. De maa nu lade en og anden Gang gaae over uden Budskab til mig, naar jeg har spillet, for derved at tilintetgjøre mine Skrupler. ...

Den danske Depesche til Tydskland forekommer mig at være skrevet kjækt og godt, dog hvad forstaaer jeg mig herpaa.¹